

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE
POLITIONELE INFORMATIE
Dienst Politionele Beleidsondersteuning

VEILIGHEIDSMONITOR

2006

Analyse van de enquête voor de
provincie Limburg

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i>	3
<i>Inleiding</i>	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i>	6
1.1. De steekproef	6
1.2. Responsgraad in Limburg	6
1.3. Profiel van de respondenten van Limburg	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i>	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie Limburg	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Limburg	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i>	11
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Limburg	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Limburg	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Limburg	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Limburg	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i>	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Limburg	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Limburg	19
4.3. Melding en aangifte	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau	21
Melding	22
Aangifte	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau	24
Melding	24
Aangifte	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i>	26
5.1. Melding	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i>	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctioneren</i>	30
7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België	30

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	_____ 31
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	_____ 32
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	_____ 33
7.5. Waardering van de verschillende politietaken	_____ 34
7.6. De wijkagent	_____ 35

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie Limburg van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2006», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2006. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door TNS Dimarso, een onafhankelijk, extern marktonderzoeksbureau.

Het is reeds de zesde enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2006).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorieën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2006 op niveau van de provincie Limburg en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2006.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. In functie van deze herverdelingen, werd in 2006 het totaal gewicht van de 43.318 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per entiteit.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie Limburg werden 2982 gezinnen bevraagd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 942.

1.2. Responsgraad in Limburg

Om de 2982 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren, werden 5441 nummers gebruikt, waarvan er 676 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (1064) en aantal weigeringen tijdens het interview (163), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 71%, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons ligt hoger dan het nationaal gemiddelde van 68% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Responsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	4765
Aantal afgenomen enquêtes	2982
Afspraak (later terugbellen)	27
Wens om andere taal (Nederlands of Frans)	0
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	1049
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	163
Weigering om deel te name via telefoon	15
Geen Frans of Nederlands	185
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	256
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	88
Geen contact	676
Geen antwoord	470
Antwoordapparaat	177
Bezet	29
Totaal	5441

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in Limburg om 2982 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 71%.

Wat betreft het profiel van de weigeraars blijken het vooral ouderen (65-plussers), vrouwen, niet-werkenden, gepensioneerden en laaggeschoolden te zijn.

1.3. Profiel van de respondenten van Limburg

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van het land, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklasse (voornamelijk 50-64 jaar) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef. De verdeling van de geobserveerde populatie in de steekproef van 2006 is gelijk aan die van 2004.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in Limburg. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

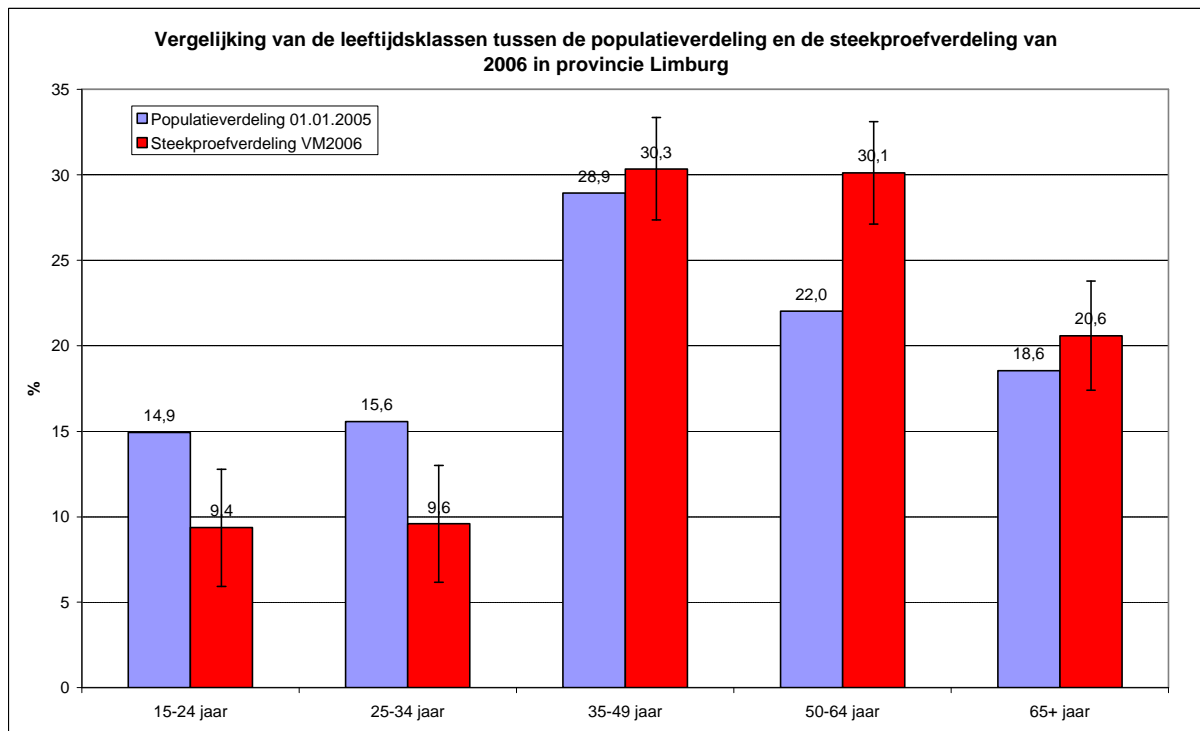

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie Limburg. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 677.731.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in de provincie Limburg

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 3 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (56%), woninginbraak (44%) en agressief verkeersgedrag (43%). Bijna de helft van de inwoners van Limburg beschouwt deze drie situaties als “helemaal wel” of “een beetje” problematisch. Deze drie problemen worden ook op federaal niveau als het meest problematisch gezien, met iets hogere percentages (tussen 55 en 60%).

Deze drie problemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet verwaarlozen. De volgende vier buurtproblemen worden door rond de 30% van de respondenten als een probleem ervaren: rommel op straat (36%), diefstal uit auto's (29%), fietsendiefstal (27%) en geluidsoverlast door verkeer (27%).

Alle buurtproblemen worden als minder problematisch ervaren in Limburg dan het landelijke gemiddelde.

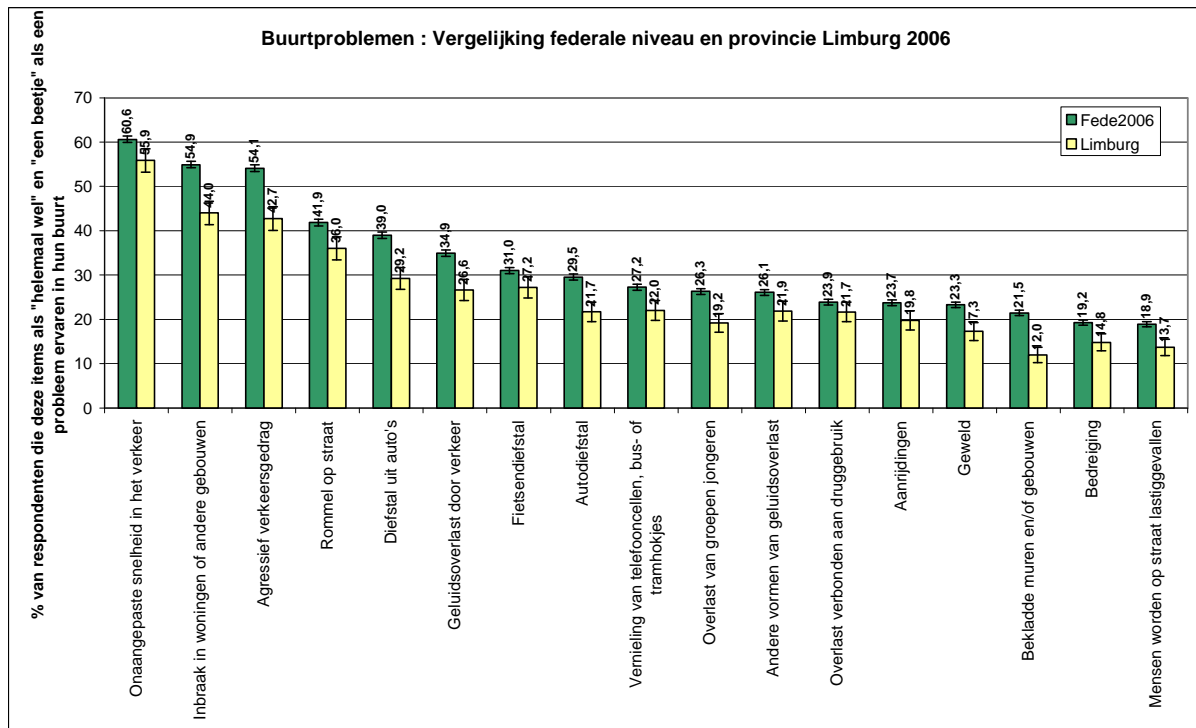

Fig. : De buurtproblemen in Limburg in 2006 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd op basis van de federale cijfers in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Limburg

De drie grootste buurtproblemen in Limburg zijn zoals op het federaal niveau onaangepaste snelheid in het verkeer, inbraak en agressief verkeersgedrag.

Tussen 2004 en 2006 zijn er enkele stijgingen waar te nemen in Limburg voor een deel van de buurtproblemen.

Volgende buurtproblemen kennen een stijging tussen 2004 en 2006: rommel op straat (van 31 naar 36%), geweld (van 13 naar 17%), bedreiging (van 11 naar 15%) en lastigegevallen worden op straat (van 10 naar 14%). Onaangepaste snelheid in het verkeer kent een daling van 62% in 2004 naar 56% in 2006.

Wanneer we op langere termijn kijken dan valt op te merken dat sommige buurtproblemen een dalende tendens kennen. Dit is het geval voor de buurtproblemen inbraak (van 56% in 2000 naar 44% in 2006), agressief rijgedrag (van 48% in 2000 naar 43% in 2006), vernieling van bushokjes (van 28% in 2000 naar 22% in 2006) en aanrijdingen (van 24% in 2000 naar 20% in 2006). Er zijn geen stijgende tendensen waar te nemen doorheen de tijd.

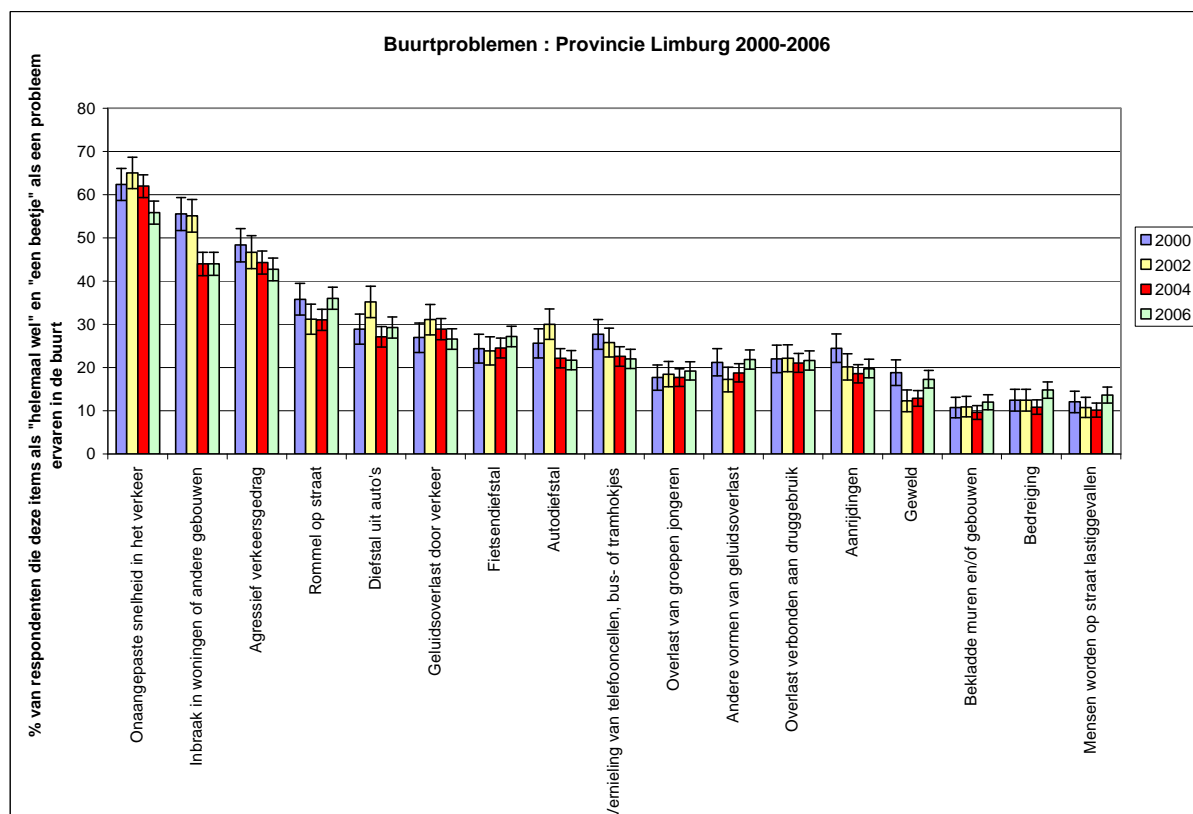

Fig. : De buurtproblemen. Vergelijking 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevraagd ; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2006 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Limburg

Vanaf 2000 is er een daling waarneembaar van het onveiligheidsgevoel in Limburg. Het zijn uiteindelijk 6% van de bevroegde burgers die aangeven zich « altijd » of « vaak » onveilig te voelen in 2006, dit is een status quo met 2004.

In vergelijking met het landelijk gemiddelde liggen de onveiligheidspercentages in Limburg steeds significant lager, behalve in 2000 was er geen significant verschil tussen beide niveaus.

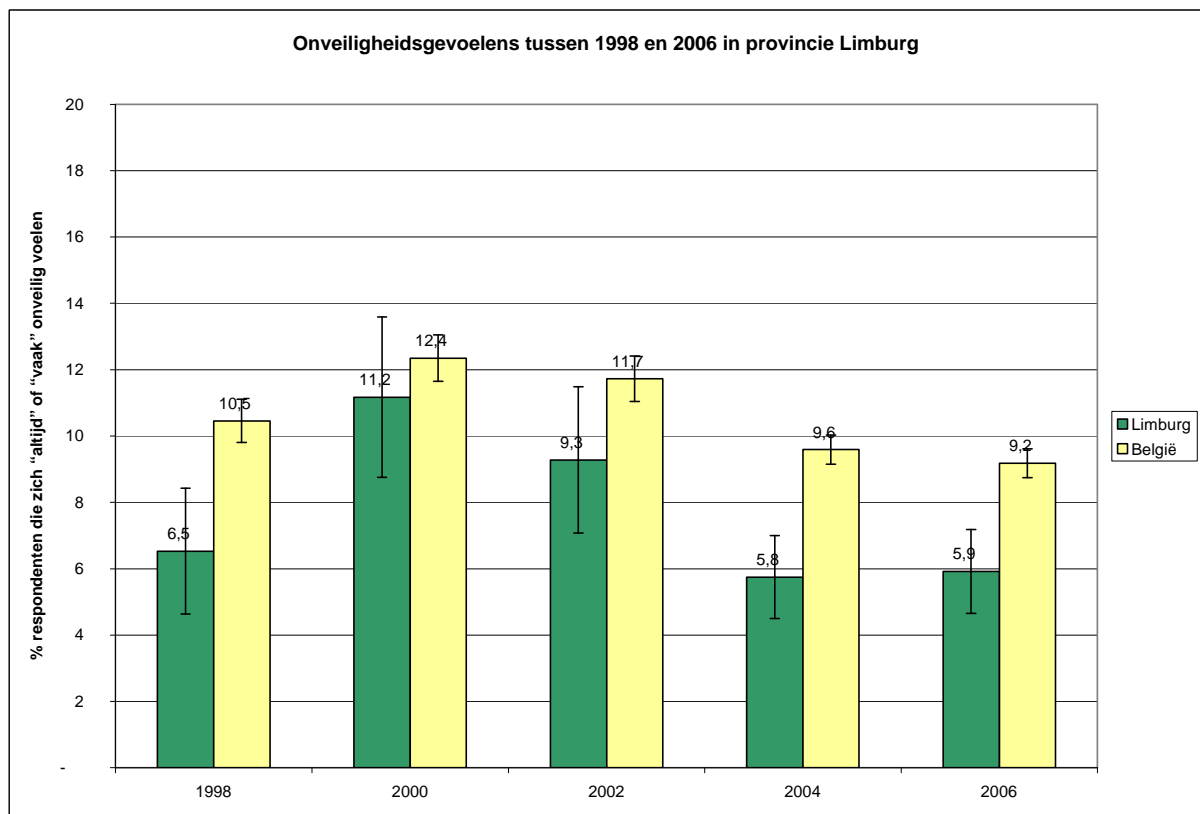

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004 en 2006.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Limburg

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag : « Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ?

Deze benadering wordt aangevuld met vijf andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- plaatsen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)

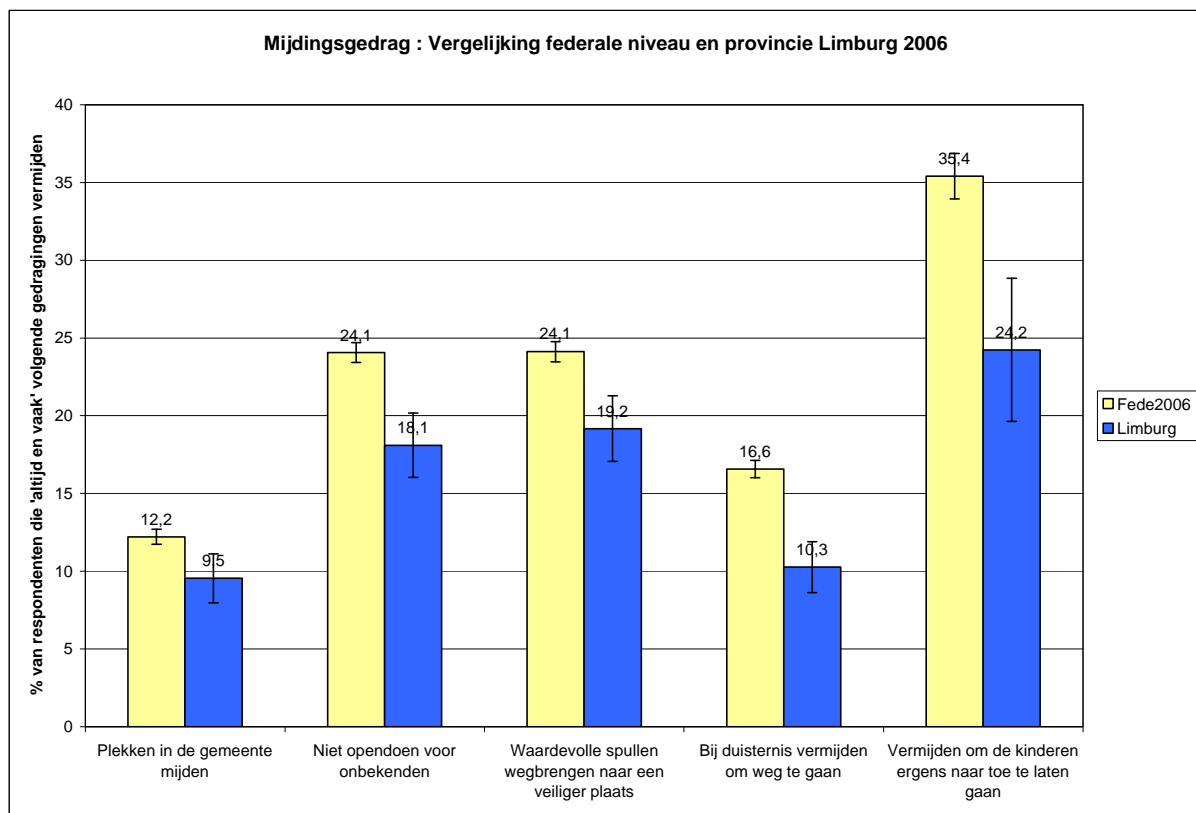

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen het federaal niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie Limburg blijkt duidelijk dat de frequentie waarmee de bevroegde respondenten opteren voor mijdingsgedrag, verschilt naargelang het type mijdingsgedrag. 19% van de burgers brengt “altijd of vaak” zijn waardevolle voorwerpen naar een veiligere plaats en 24% van de respondenten geeft aan te vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten. 18% vermijdt “altijd of vaak” om de deur te openen voor onbekenden, 10% vermijdt om het huis te verlaten als het donker is en 9 % van de respondenten vermijdt bepaalde plaatsen in hun gemeente.

Wanneer we Limburg vergelijken met heel België dan zien we dat alle mijdingsgedragingen significant minder voorkomen in Limburg.

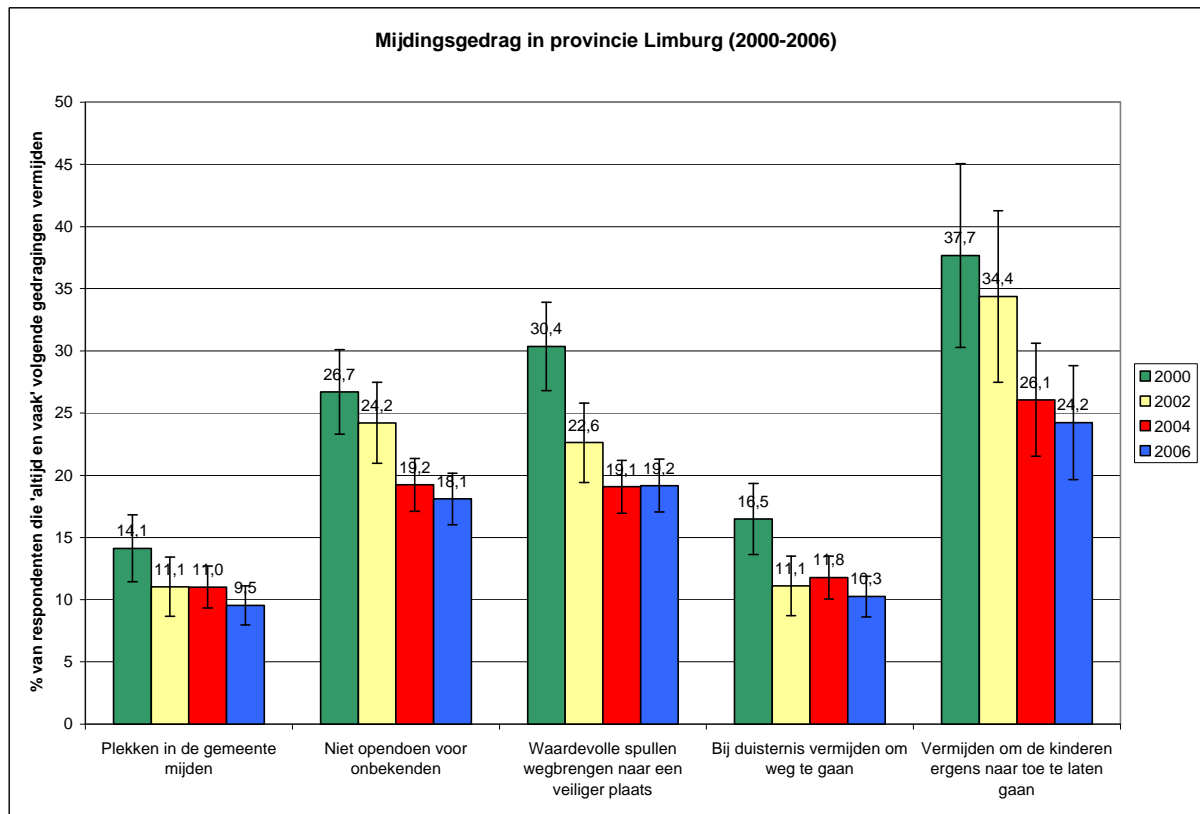

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Tussen 2004 en 2006 zijn er geen significante verschillen waarneembaar voor de mijdingsgedragingen in Limburg. Wanneer we op langere termijn kijken dan zijn alle mijdingsgedragingen significant gedaald, met als opvallendste vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan (van 38% in 2000 naar 24% in 2006), het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats (van 30% in 2000 naar 19% in 2006) en het niet opendoen voor onbekenden (van 27% in 2000 naar 18% in 2006).

3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Limburg

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met een aantal vragen die peilen naar het ingeschat risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten:

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden:

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

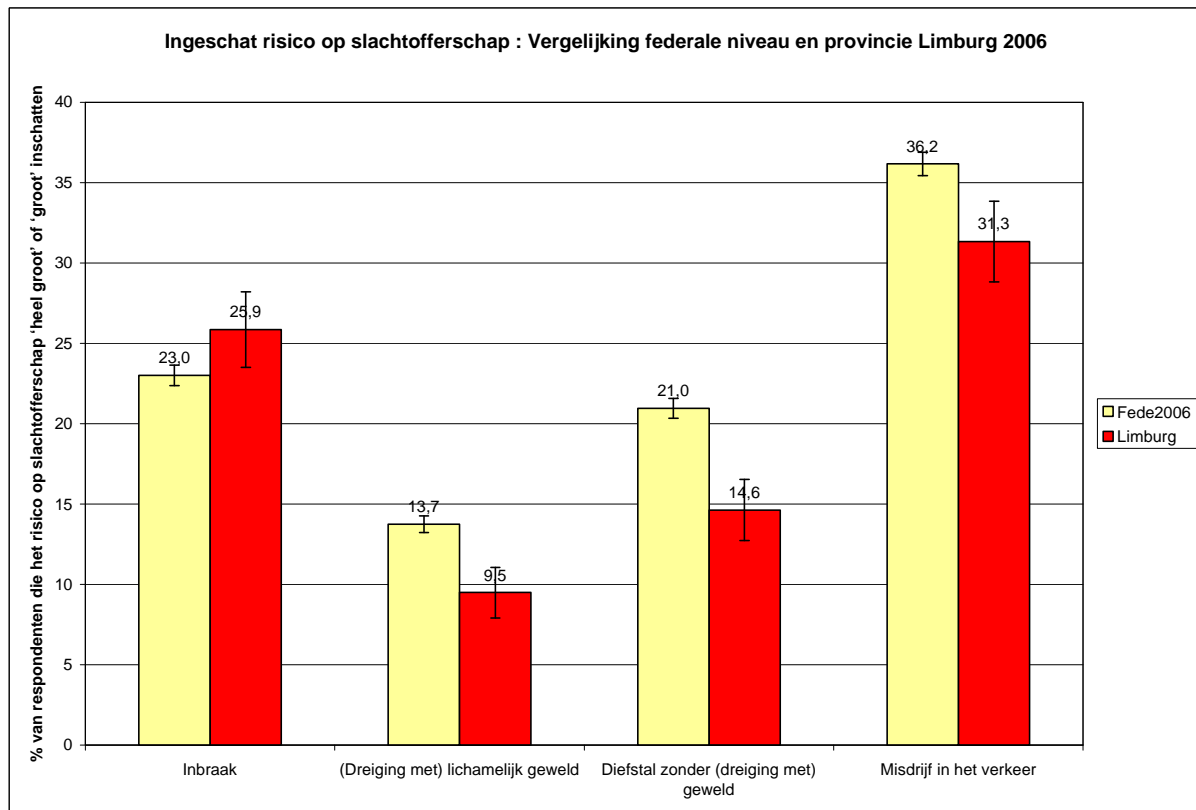

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4..).

De burgers die werden ondervraagd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden zeer verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,..) wordt het hoogst ingeschat. 31% van de bevroegde burgers beschouwen de kans om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer als (heel) groot.

Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak of wordt als (heel) groot ingeschat door 26% van de bevroegde burgers. Het risico om slachtoffer te worden van diefstal zonder (dreiging met) geweld (14%) en (dreiging met) lichamelijk geweld wordt lager ingeschat (9%).

Wanneer we de provincie Limburg vergelijken met heel België dan zien we dat het ingeschat risico op een inbraak in de komende 12 maanden hoger is in Limburg dan het landelijk gemiddelde (26% tegenover 23%). Het tegenovergestelde geldt voor het ingeschat risico op een diefstal zonder (dreiging met) geweld. De inwoners van Limburg schatten het risico om

hiervan slachtoffer te worden lager in (15% tegenover 21%). Hetzelfde geldt voor misdrijf in het verkeer (31% tegenover 36%) en lichamelijk geweld (9% tegenover 14%).

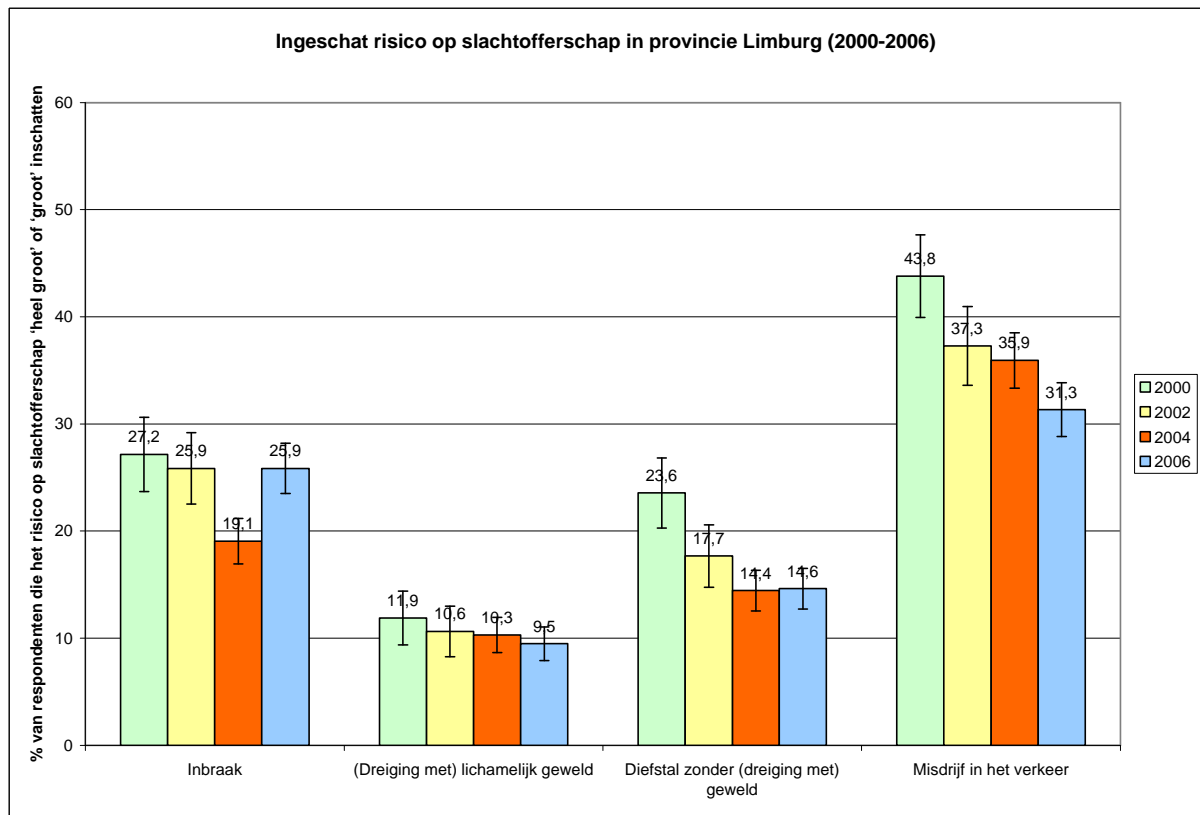

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2006, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake ingeschat risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijking met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.

Het ingeschat risico op inbraak kende een daling in 2004 naar 19% om vervolgens terug te stijgen in 2006 (26%) tot hetzelfde niveau als 2000 en 2002. Lichamelijk geweld blijft doorheen de jaren vrij stabiel rond de 10%. De overige ingeschatte risico's op slachtofferschap kennen een eerder continue dalende tendens. Zo bedraagt het ingeschat risico diefstal zonder geweld in 2000 24% om vervolgens te dalen naar 14,5% in 2004 en 2006. Misdrijf in het verkeer tenslotte, kent een sterke daling na 2002 (van 44% in 2000 naar 36% in 2004) om vervolgens na 2004 nog verder te dalen tot 31% in 2006.

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Limburg

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

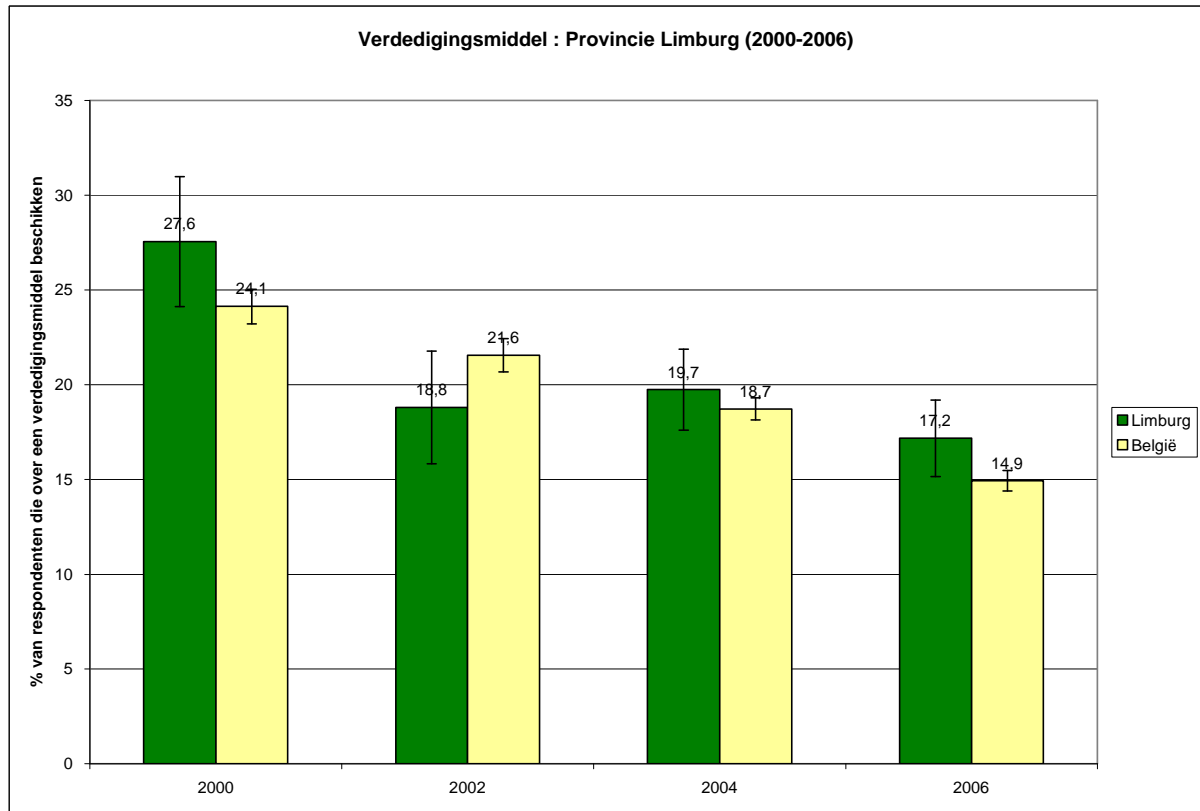

Fig. Percentage van de personen die antwoorden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004 en 2006. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

In 2006 bezaten minder inwoners van de provincie Limburg een verdedigingsmiddel dan in 2000; nl. 28% in 2000 versus 17% in 2006.

Hiermee situeren zij zich licht boven het nationale percentage: van de Belgen beschikt 15% in 2006 over een verdedigingsmiddel.

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Limburg

De delicten op huishoudensniveau omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd ondervraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: « pogingen tot inbraak », « inbraken met diefstal », « vernielingen », « autodiefstallen », « diefstallen uit auto's », « beschadiging van auto's », « motordiefstallen », « beschadiging van motoren », « fietsdiefstallen » en « bromfietsdiefstallen ».

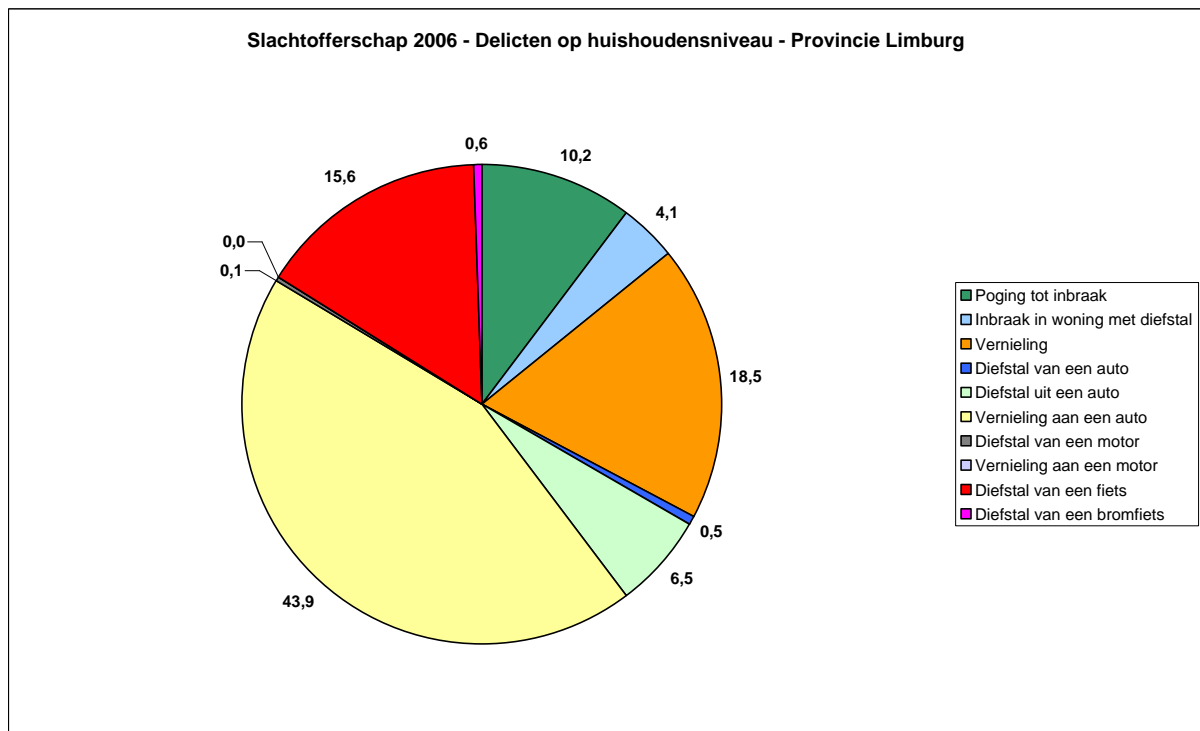

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: sla A.I.).

Van de delicten op huishoudensniveau in 2006, zijn het de vernielingen aan auto's waarvan de burgers opgeven het meest slachtoffer te zijn (44%). De burgers worden ook vaak slachtoffer van vernieling (19%) en fietsdiefstal (16%). Pogingen tot inbraak worden in 1 op 10 van de gevallen vermeld. De overblijvende delicten tenslotte, komen in minder dan 10% van de gevallen voor.

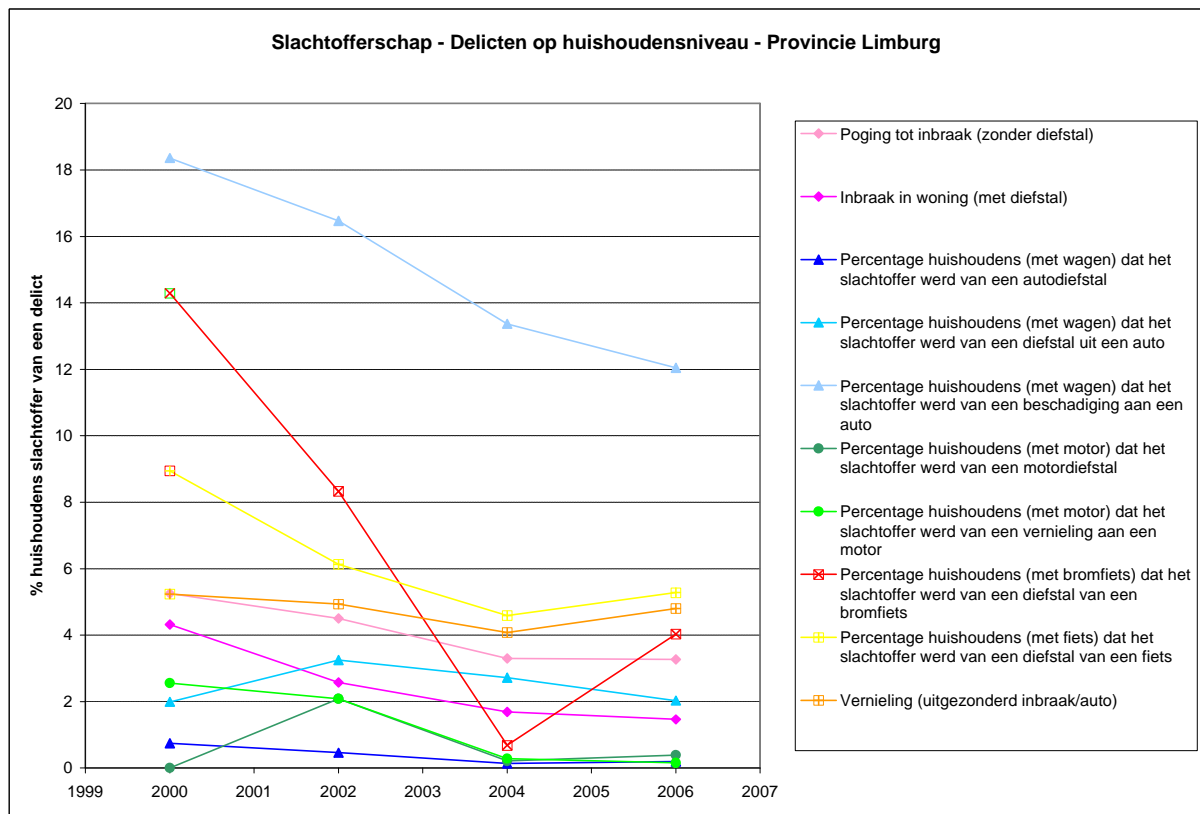

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: GV. sla B.1.2., GV. sla B.1.3., GV. sla B.2.2.2., GV. sla B.2.3.2., GV. sla 2.4.2., GV. sla 3.1.2., GV. sla B.3.2.2., GV. sla B.3.3.2., GV. sla B.3.4.2., GV. sla B.4.).

De afgelopen 12 maanden werden de huishoudens in de provincie Limburg het vaakst slachtoffer van beschadiging aan een auto (12% van de huishoudens was slachtoffer in 2006). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage.

Het merendeel van de huishouddelicten is ongeveer gelijk gebleven in 2006 ten opzicht van de voorgaande veiligheidsmonitor in 2004. Niettemin zijn enkele significante wijzigingen te vermelden. Zo zijn iets minder huishoudens slachtoffer geworden van diefstal uit en beschadiging aan een auto. Daarentegen was er een toename van bromfietsdiefstallen (0,7% in 2004 naar 4% in 2006) en van vernielingen uitgezonderd inbraak/auto (4,1% naar 4,8%).

We zien in de provincie Limburg ook enkele tendensen op langere termijn. Inbraken en inbraakpogingen kennen een dalende tendens tussen 2000 en 2006 (respectievelijk: 4,3% – 1,5% en 5,3% in 2000 – 3,3% in 2006). Beide delicten volgen hiermee de federale tendens. Het percentage huishoudens dat slachtoffer werd van beschadiging aan een auto – het meest voorkomende delict op huishoudniveau – daalde van 18,4% in 2000 tot 12% in 2006. De categorie “fietsdiefstal” kent in 2006 niet langer een dalende trend. Niettemin blijft het percentage van 5,3% onder dat van 2000, waar dit aantal nog 9% bedroeg.

4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Limburg

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijk slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstallen van een persoon met (bedreiging met) geweld”, “diefstallen van een persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstallen buitenshuis”, “bedreigingen met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijven in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

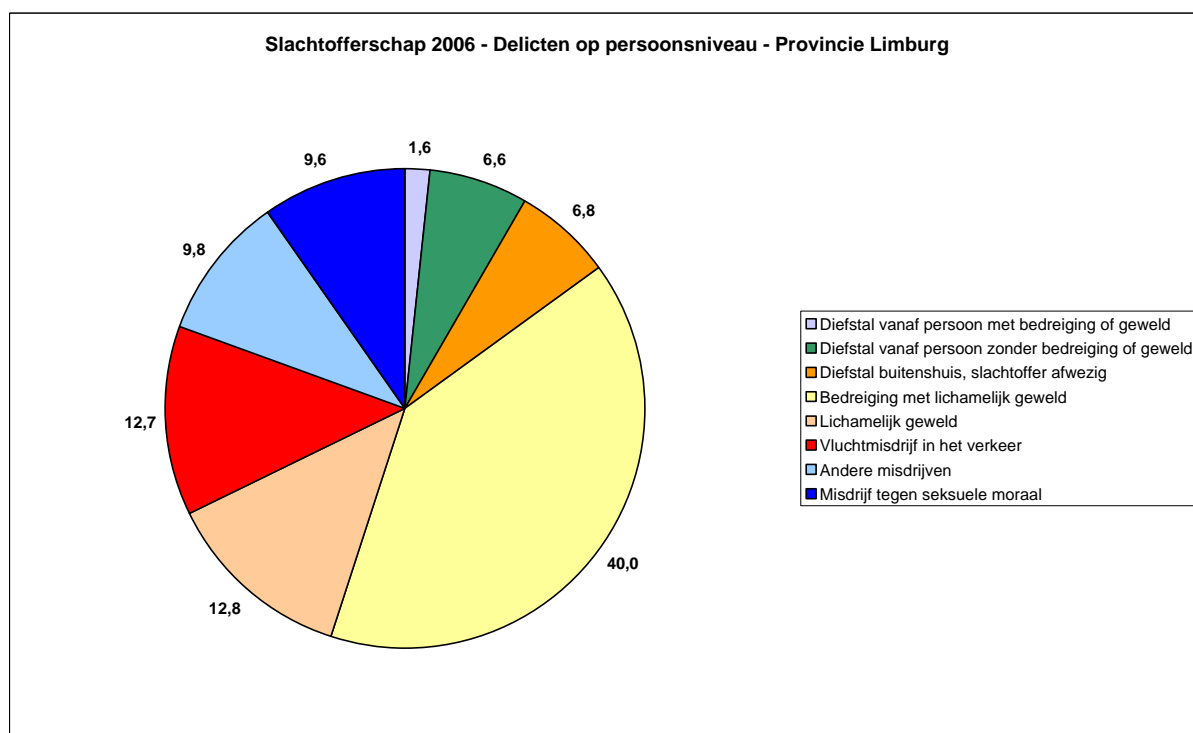

Fig. : De delicten op persoonsniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel sla B.1.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2006 is het de rubriek “bedreiging lichamelijk geweld” die zich met 40% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten. Lichamelijk geweld en vluchtmisdrijf komen rond de 13% voor. De andere delicten worden in mindere mate genoemd: 10% voor “andere misdrijven” en voor “misdrijven tegen de seksuele moraal”, wat voor dit laatste hoger is dan het federale percentage (6%). De overblijvende delicten komen minder dan 10% voor.

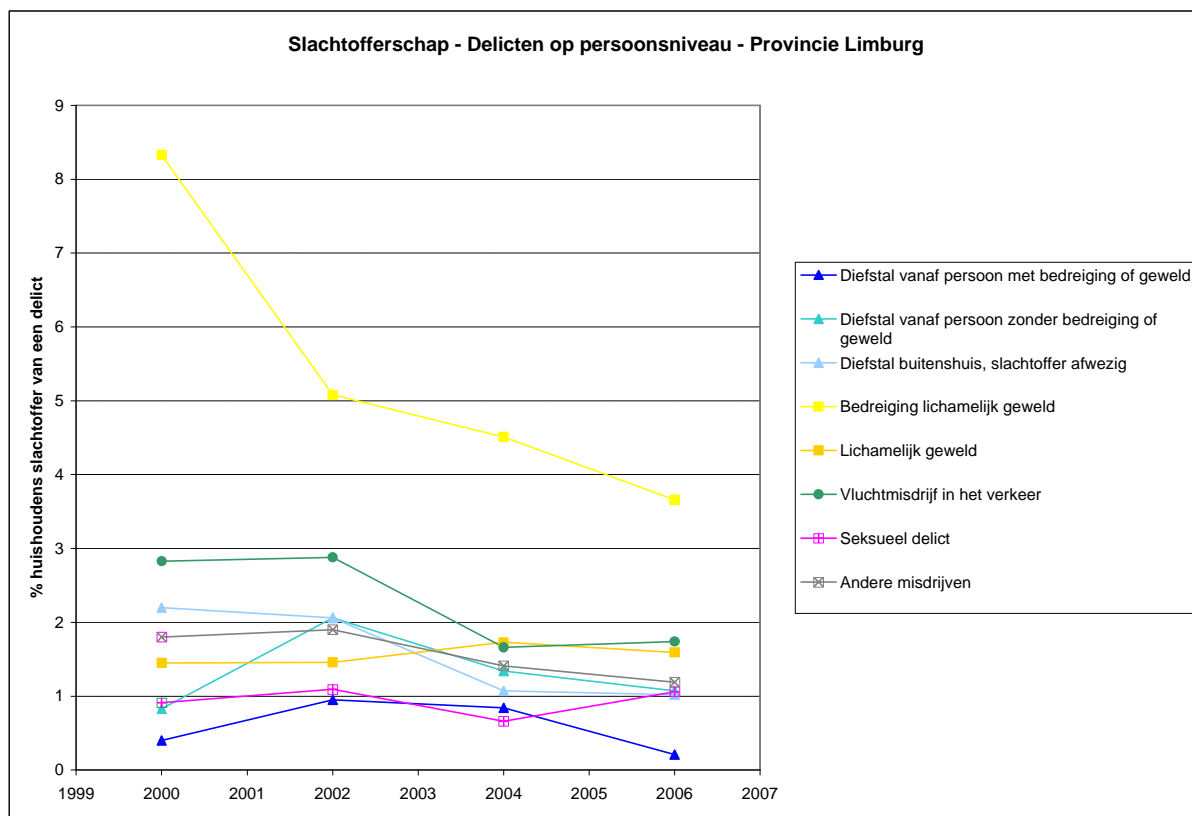

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: GV. sla D.2., GV. sla D.3, GV. sla D.4., GV. sla D.6., GV. sla D.7., GV. sla D.8., GV. sla D.9., GV. sla D.10.).

In de loop der jaren is “bedreiging met lichamelijk geweld” het persoonsdelict waarvan de meeste burgers slachtoffer zijn geweest de afgelopen 12 maanden in de provincie Limburg (3,7%). Dit is ook op federaal niveau het meest voorkomende persoonsdelict. Op de (gedeelte) tweede en derde plaats met net iets minder dan 2% vinden we “vluchtmisdrijf in het verkeer” en – meer recent – “lichamelijk geweld”.

In de provincie Limburg verschilt het merendeel van de misdrijven op persoonsniveau in 2006 niet significant ten opzichte van 2004.

Het percentage burgers dat slachtoffer werd van diefstal met geweld of bedreiging lag in 2006 wel significant lager dan in 2004 (0,8% naar 0,2%). Een significante daling zien we tevens bij bedreiging met lichamelijk geweld (4,5% in 2004 naar 3,7% in 2006). Voor laatstgenoemde feiten stelt men een dalende tendens vast. Inderdaad waren er significant minder personen slachtoffer van dreigen met lichaams geweld bij de veiligheidsmonitor in 2006 (3,7%) dan in 2000 (8,3%).

Ook “diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer” is significant gedaald tussen 2000 en 2006; nl. van 2,2% naar 1%.

Tot slot is het aantal slachtoffers van seksuele delicten in de provincie Limburg ten opzichte van 2004 licht, doch statistisch significant vermeerderd van 0,7% naar 1%. Dit cijfer situeert zich rond datgene op federaal niveau.

4.3. Melding en aangifte

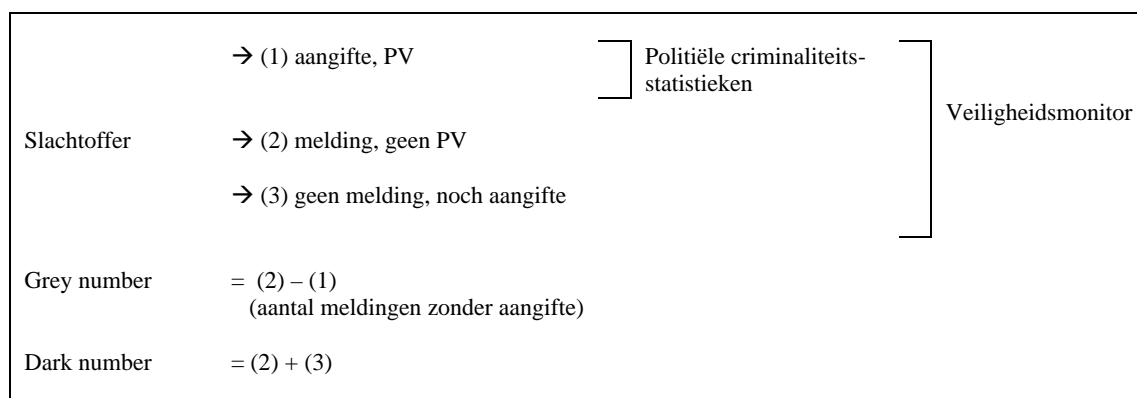
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal criminele feiten zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politiële en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgte criminele feiten. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de feiten omschrijven als het “dark number”; het aantal criminele feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey¹ en dark number aangezien voor elk slachtofferschap gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module ‘melding en aangifte’ kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van delicten gemeld of aangegeven worden. Net zoals de vorige jaren wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

¹ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gesteld maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politiële geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

Melding

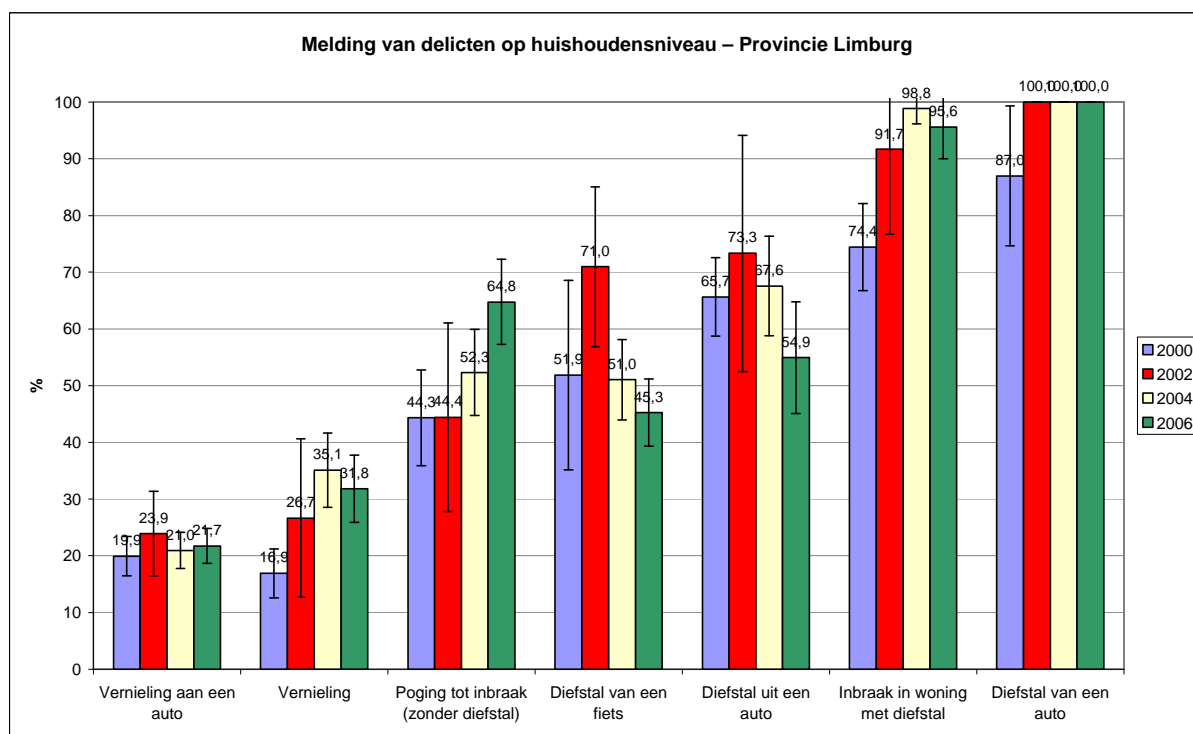

Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie Limburg (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat meteen opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt tussen de diverse rubrieken. Schade aan voertuigen maakt nog altijd weinig deel uit van de meldingen (22%). De autodiefstallen en inbraken worden daarentegen massaal gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van 90% en meer terug.

Voor de meeste delicten op huishoudniveau in de provincie Limburg zijn er geen significante wijzigingen in de meldingsbereidheid tussen 2004 en 2006.

Het aantal meldingen van “poging tot inbraak” neemt wel significant toe van 52% in 2004 naar 65% in 2006. Voor “diefstal uit een auto” is er daarentegen een significante daling (68% naar 55%).

Wanneer we de meldingsbereidheid van 2000 en 2006 vergelijken, stellen we vast dat een aantal huishouddelicten in 2006 significant vaker gemeld wordt dan in 2000 het geval was. Dit is zo voor: vernielingen, inbraakpogingen en inbraken. Diefstal uit een auto wordt daarentegen in 2006 minder gemeld dan in 2000.

Het waargenomen percentage meldingen voor de categorie “diefstal van een auto” bedraagt de laatste jaren 100%. We dienen hier echter voorzichtig te zijn met onze interpretatie; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen over 2006 zeggen dat alle (bevroegde) huishoudens in de provincie Limburg die slachtoffer zijn geworden van autodiefstal, dit hebben gemeld aan de politie.

Aangifte

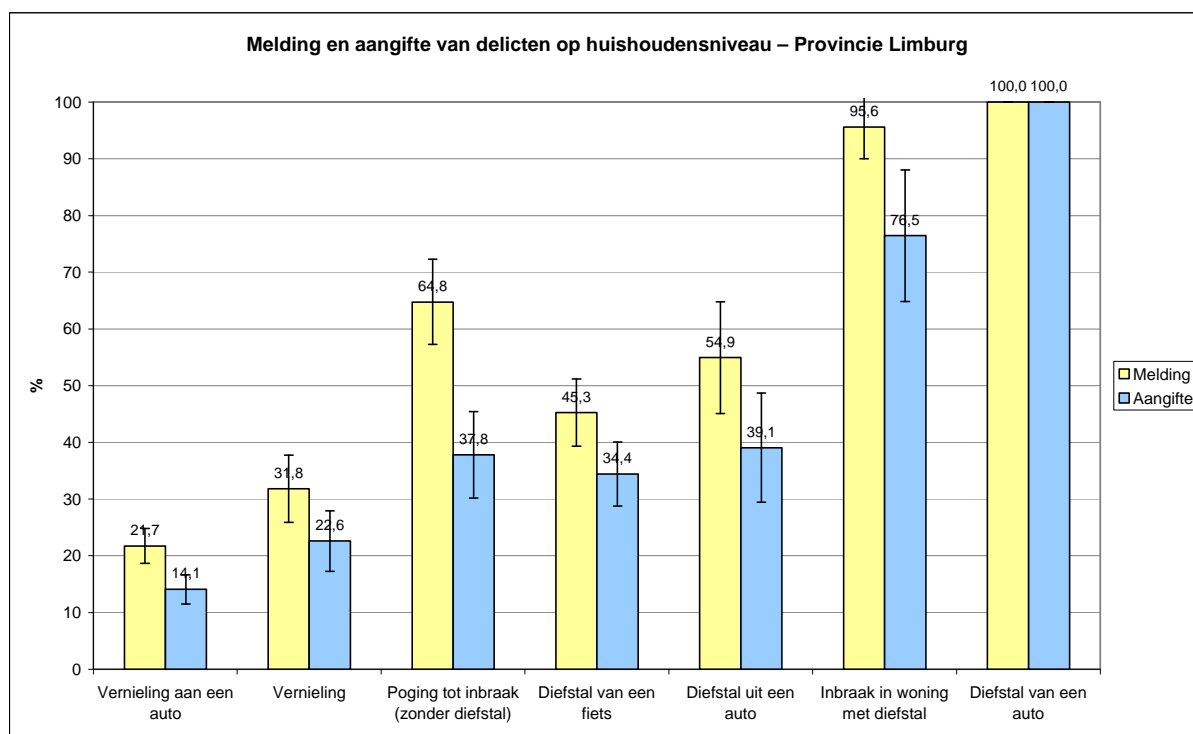

Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2006 in de provincie Limburg (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoont dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

Er is voor quasi alle delicten een significant verschil tussen het aantal meldingen en het aantal aangiften in de provincie Limburg.

Er is een groot verschil vast te stellen bij “poging tot inbraak”; 65% van deze delicten werd gemeld aan de politie, doch slechts 38% werd geformaliseerd.

Voor de autodiefstallen is er tussen de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage geen significant verschil waar te nemen. We dienen hier echter (opnieuw) voorzichtig te zijn met onze interpretatie; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen zeggen dat alle (bevroegde) slachtoffers (op huishoudensniveau) in de provincie Limburg die de diefstal van hun auto zijn gaan melden bij de politie, daarbij tevens een PV hebben ondertekend.

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (33%) dan de delicten op huishoudensniveau (38%).

De diefstallen vanaf personen met bedreiging/ geweld, de diefstallen vanaf personen zonder bedreiging/geweld en de feiten van lichamelijk geweld bereiken in de provincie Limburg een hoger meldingspercentage dan 50%; respectievelijk 66% en 58% voor de beide laatstgenoemde delicten. De andere categorieën van misdrijven op persoonsniveau vertegenwoordigen minder meldingen bij de politiediensten. De feiten die in de provincie Limburg het minst aan de politie worden gemeld zijn de seksuele delicten (13%) en de diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (11%).

Het aantal meldingen voor diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer verminderde in 2006 van 35% in 2004 naar 11%.

Daarentegen stellen we voor lichamelijk geweld opnieuw een stijging vast van 43% in 2004 naar 58%.

Bij de andere delicten zijn er wat betreft de meldingsbereidheid geen significante wijzigingen vast te stellen in 2006 ten opzichte van 2004.

Wanneer we de globale evolutie bekijken, zien we bij de meldingsbereidheid voor bedreiging met lichamelijk geweld ten opzichte van de eerste bevraging een stijgende tendens: 8% in 2000, 24% in 2006. Ook voor lichamelijk geweld ligt het meldingspercentage in 2006 met 58% significant hoger dan in 2000; toen bedroeg het aantal meldingen 27%.

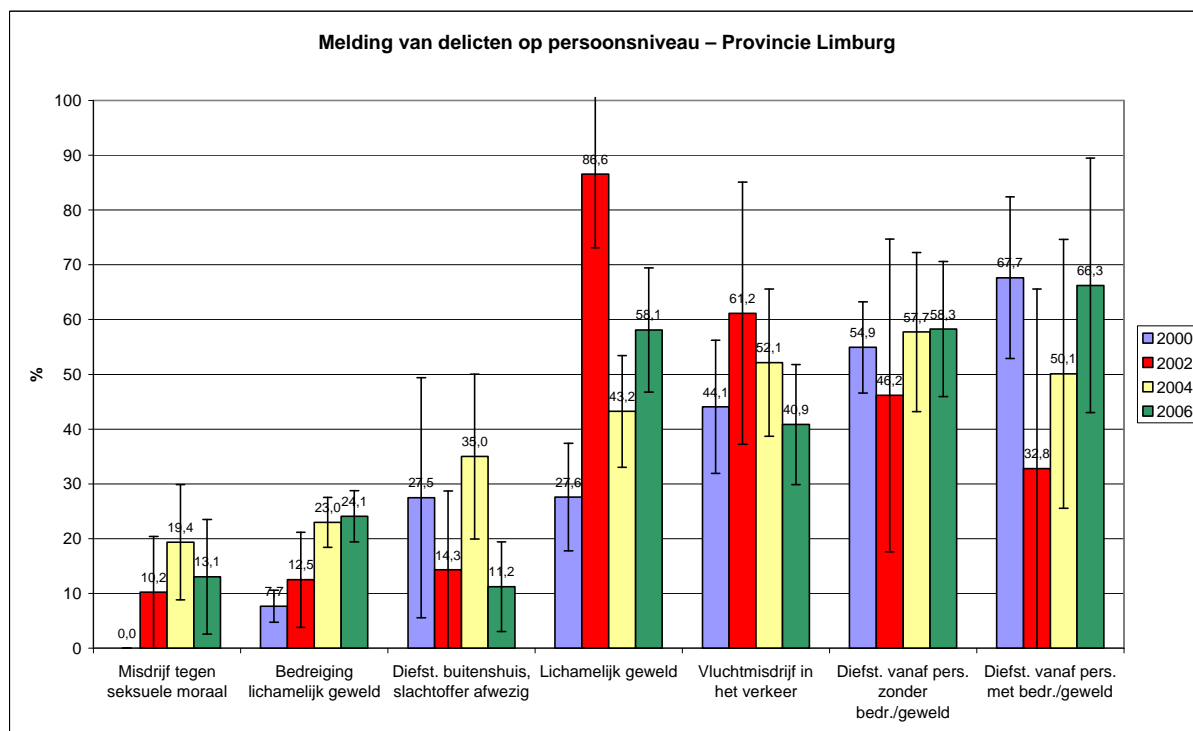

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie Limburg. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

Aangifte

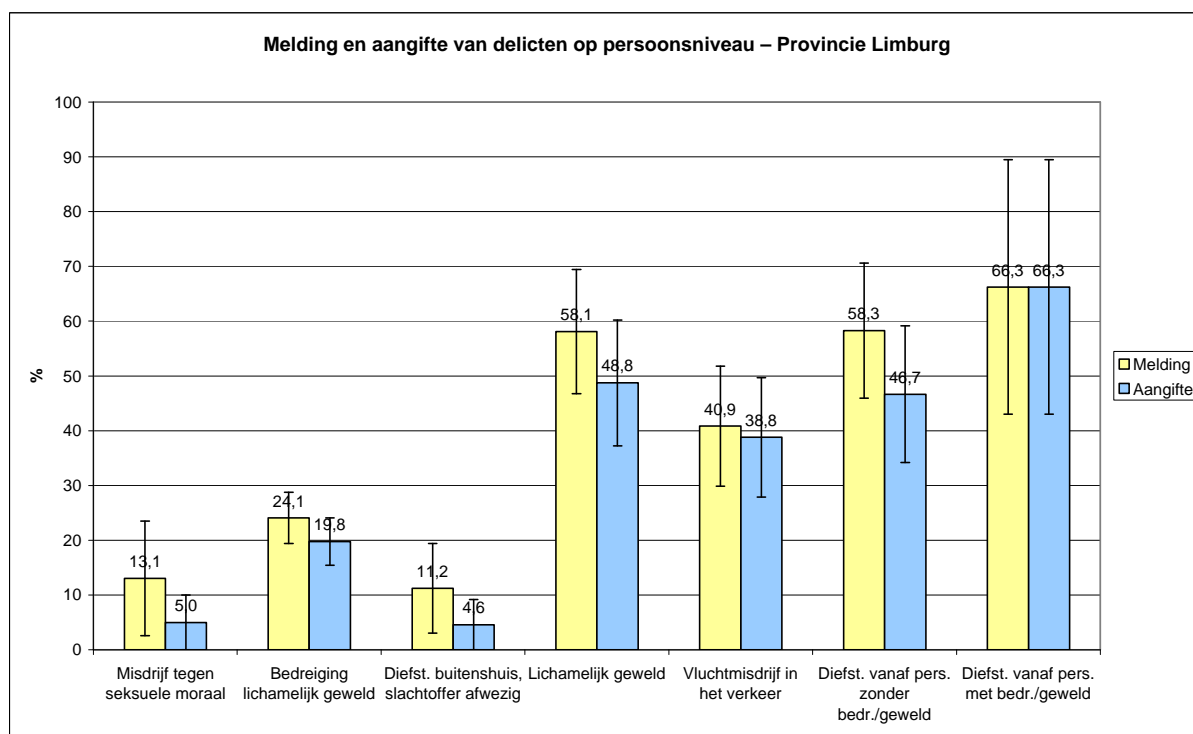

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2006 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, is ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 26% van de bevraagde delicten op persoonsniveau aangegeven. Dit betekent een dark number van 74% (grey number van 7%) in de provincie Limburg.

Tussen de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage kunnen voor geen van de delicten in de provincie Limburg significante verschillen worden vastgesteld.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het laatst overkomen delict werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie Limburg heeft iets meer dan drie vierde (78%) van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

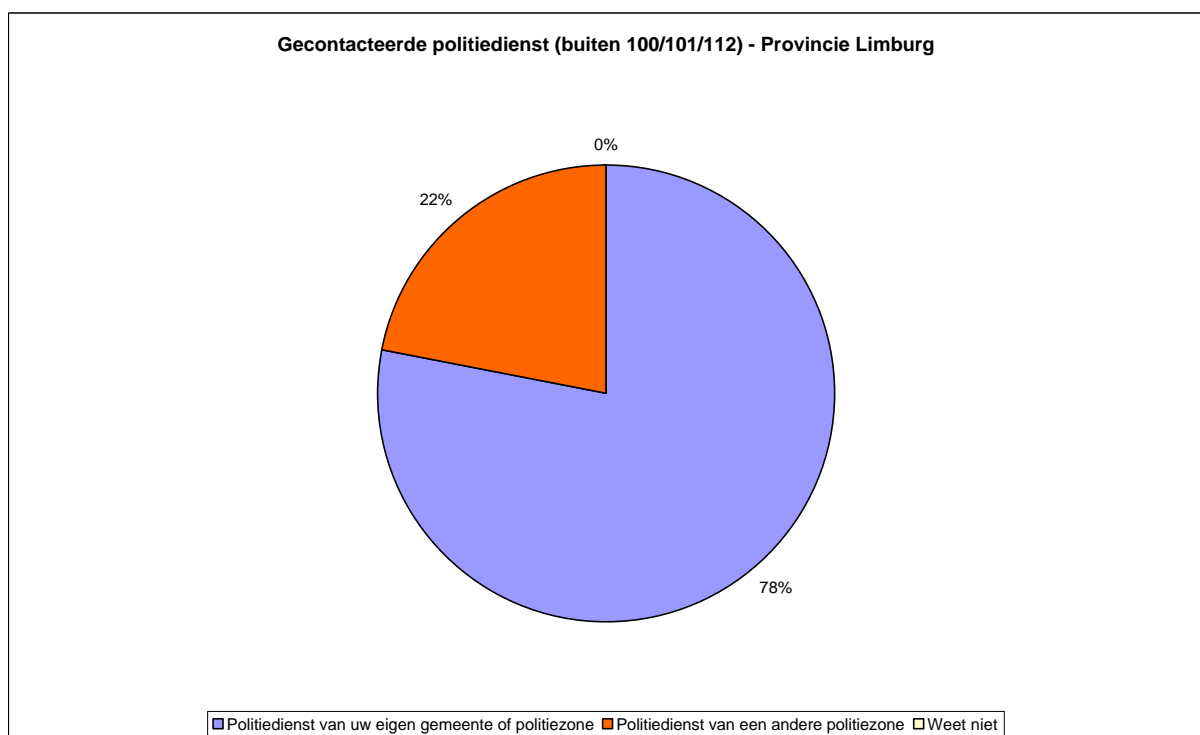

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie Limburg. (tabel VG 1st A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (58,5% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (28% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie Limburg.

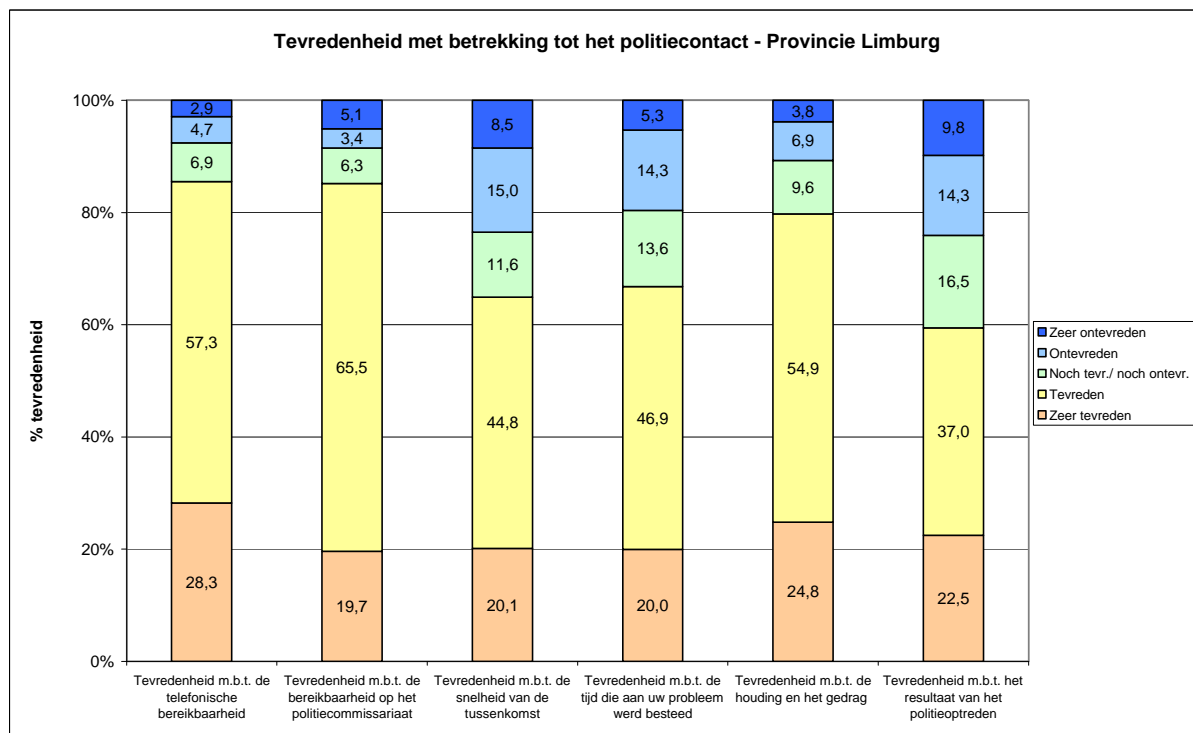

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2006 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de telefonische bereikbaarheid (86% is tevreden tot zeer tevreden), de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (85% is hierover tevreden tot zeer tevreden) en de houding en het gedrag van de politie (80% is tevreden tot zeer tevreden hierover) en in de provincie Limburg.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de tijd die aan hun probleem werd besteed (67%), de snelheid van de tussenkomst (65%) en het resultaat van het politieoptreden (59%).

In vergelijking met het federale niveau zijn de respondenten in de provincie Limburg meer tevreden over de bereikbaarheid op het politiecommissariaat bij hun laatste delict (85% in Limburg versus 78% op federaal niveau) en zijn ze iets meer tevreden over de telefonische bereikbaarheid (86% in de provincie Limburg ten opzichte van 79% op het federale niveau zijn tevreden of zeer tevreden).

De globale tevredenheid ligt in Limburg en op federaal niveau ongeveer gelijk.

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie Limburg, bedraagt 23%. Het betreft in 81% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

Ongeveer 71,5% van de inwoners van de provincie Limburg verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 82% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, 77% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 68,5% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

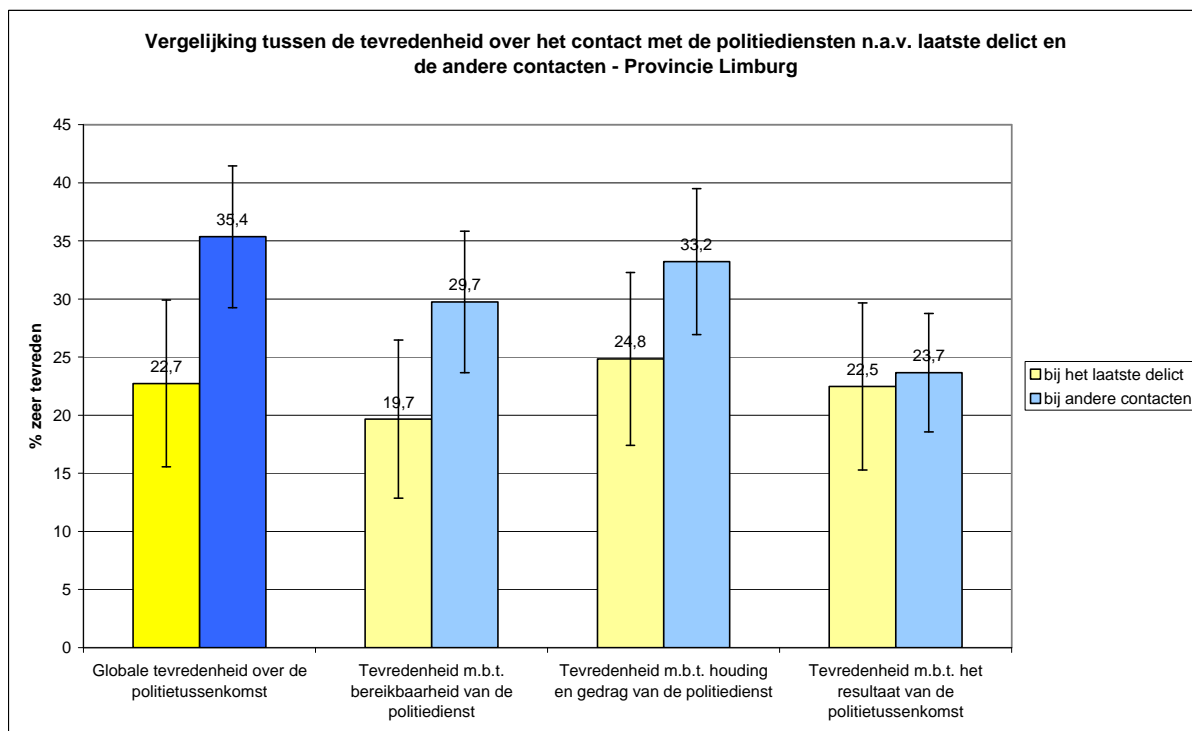

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie Limburg (in 2006) (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Met betrekking tot de tevredenheid over het ‘contact met de politiediensten’ is er een significant verschil waarneembaar tussen slachtoffers van een delict en personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring,...). Globaal gezien zegt 35% van de burgers in de provincie Limburg zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 23% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 35% en 16% op federaal niveau.

Dit verschil is het grootst met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (20%) dan niet-slachtoffers (30%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de houding en het gedrag van de politiedienst is verschillend; van de slachtoffers is 25% zeer tevreden hierover, tegenover 33% van de niet-slachtoffers.

Met betrekking tot de het resultaat van de politietussenkomst is er geen statistisch significant verschil.

Hoofdstuk 7 : Politiefunctie

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

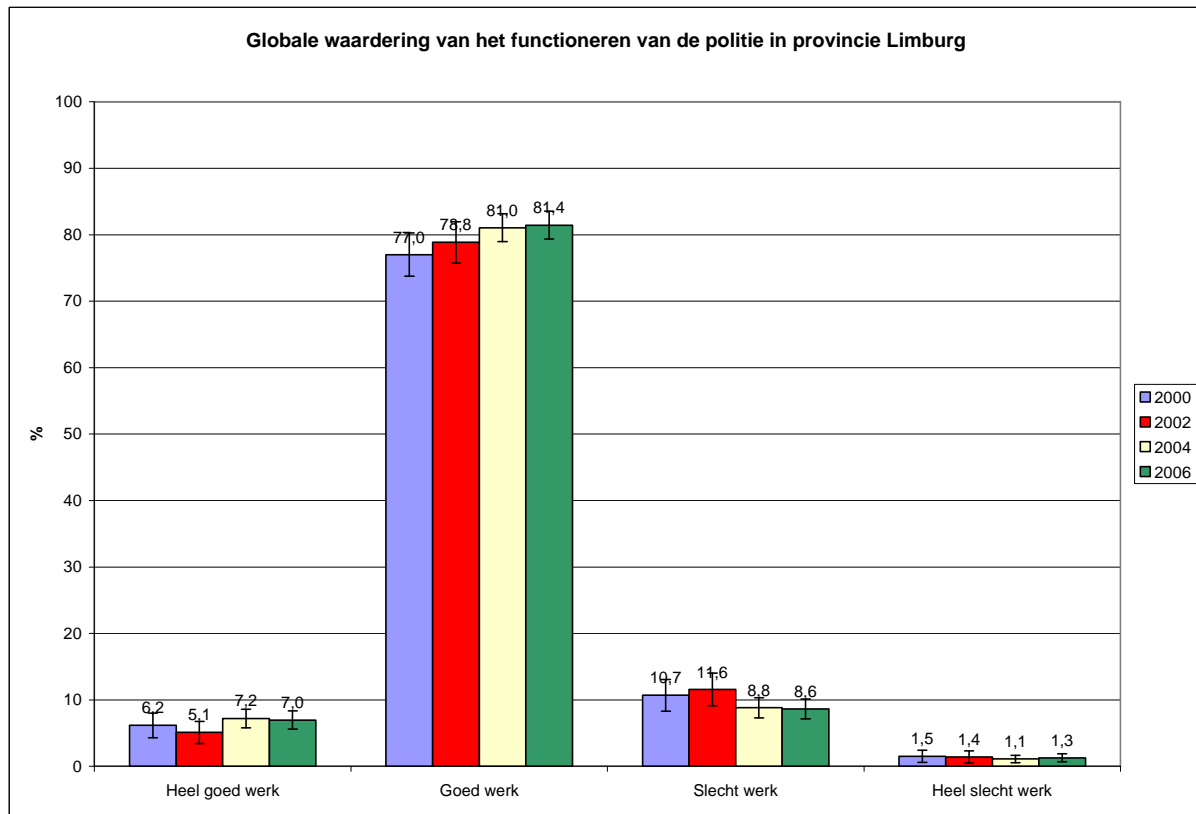

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004 en 2006 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 87,5% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 10,5%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie Limburg meent 88,5% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert. Dit resultaat situeert zich rond het federale percentage. 10% van de inwoners van de provincie Limburg is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken. Dit percentage ligt eveneens in de buurt van dat op het federale niveau.

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is quasi gelijk gebleven tussen 2004 en 2006 in de provincie Limburg (88% in 2004). Op langere termijn, sedert 2000, stelt men een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 83% in 2000 naar 88,5% in 2006. Aan de andere kant is het percentage inwoners van de provincie Limburg die van mening zijn dat de politie slecht (of zeer slecht) werk levert, licht gedaald: van 12 % in 2000 naar 10% in 2006.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

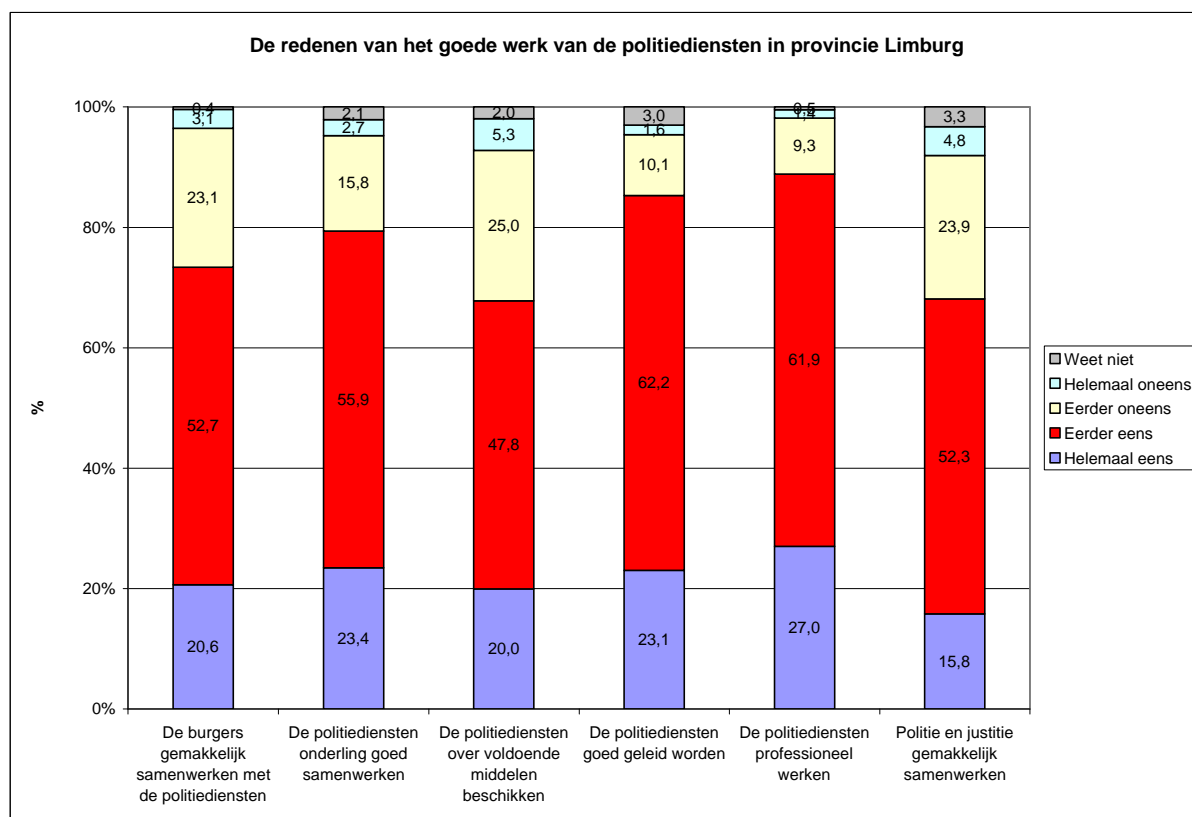

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie Limburg is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (89% is helemaal akkoord of akkoord) en aan de goede leiding van de diensten (85%). In iets mindere mate duiden zij de goede samenwerking tussen de politiediensten (79%) en met de burgers (73%) aan.

De inwoners van de provincie Limburg die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over de andere aangeboden redenen voor de kwaliteit van het politiewerk. Zo is 68% van de bevolking het er (helemaal) over eens dat de politie over voldoende middelen beschikt en dat de samenwerking Politie/Justitie (eveneens 68%) bijdraagt tot de kwaliteit van het werk.

Het merendeel van de percentages voor de verschillende items liggen in de provincie Limburg significant hoger dan op het federale niveau. Dit is zo voor de goede samenwerking tussen de politiediensten (79% versus 72%) en tussen politie en justitie (68% vs 64%), het over voldoende middelen beschikken (68% vs 62%) en de goede leiding van de politie (85% vs 79%).

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de ondervraagde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd naar de redenen hiervoor.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat Politie en Justitie niet goed samenwerken (76%), het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73,5%) en de onvoldoende samenwerking tussen de politiediensten onderling (70%).

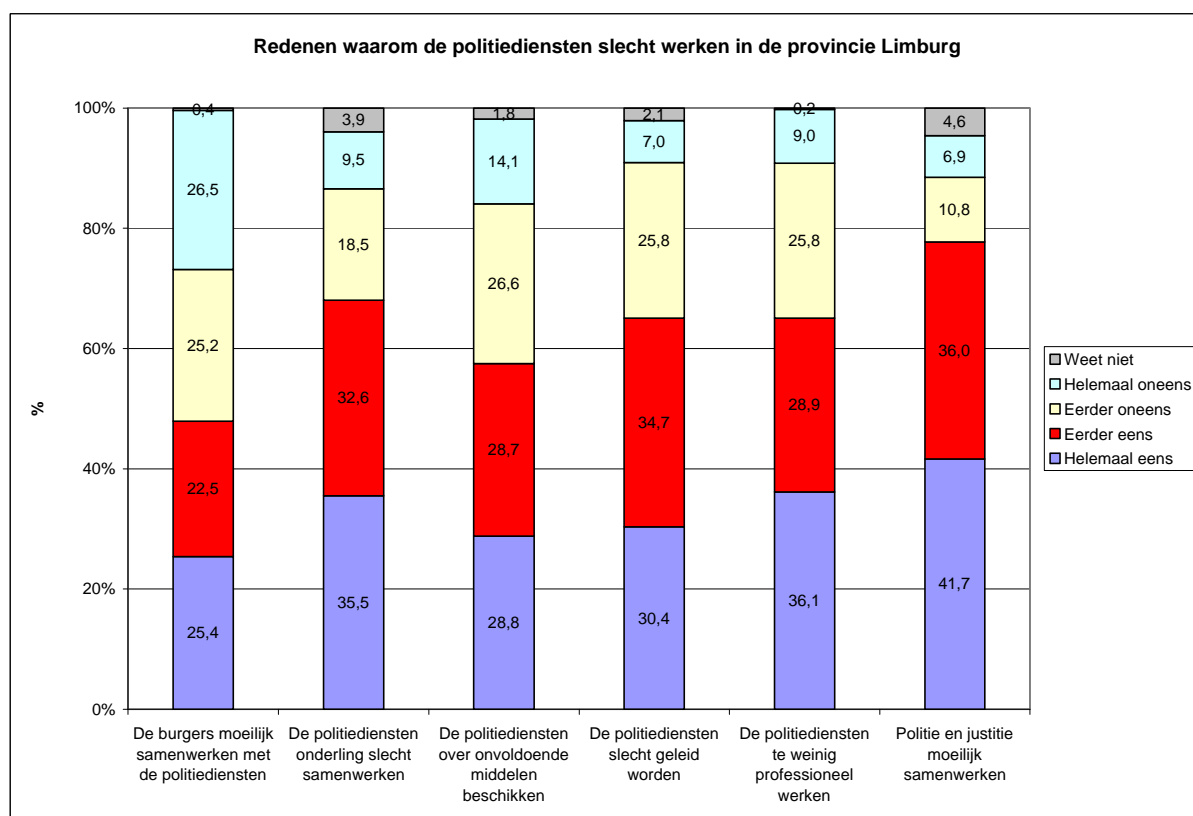

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

Van de respondenten in de provincie Limburg, die van mening zijn dat de politie slecht werk levert, wijt 78% dit aan een slechte samenwerking tussen Politie en Justitie. 68% van de bevraagde personen meent dat de politiediensten onderling slecht samenwerken. 65% vindt dat de politie onvoldoende professioneel is en slecht geleid wordt (eveneens 65%). Over de overige items was men iets minder eensgezind; zij werden in minder dan 60% van de gevallen genoemd.

De drie eerstgenoemde items komen overeen met de voornaamste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk, genoemd op het federale niveau. De percentages in Limburg verschillen niet op significante wijze van deze op federaal niveau, tenzij het professioneel werken van de politie, wat in deze provincie in mindere mate als reden wordt opgegeven (65% versus 73,5%).

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

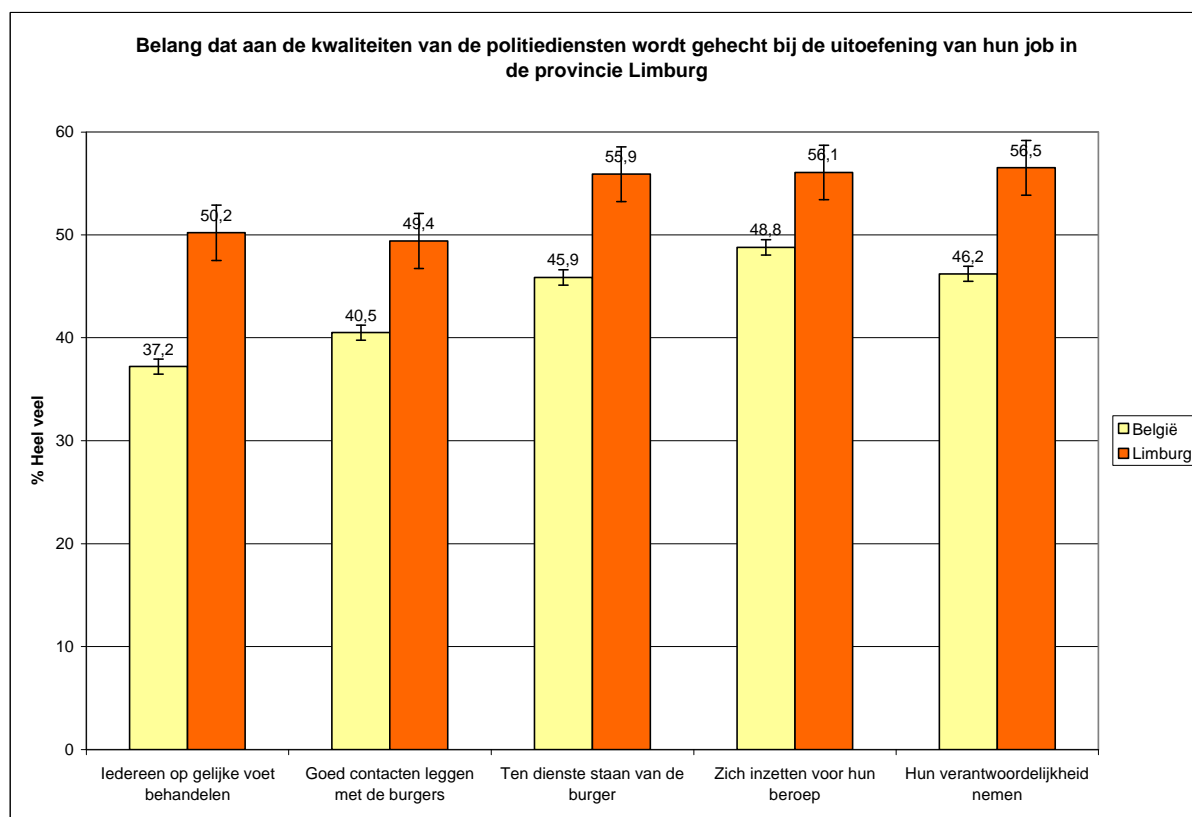

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie Limburg in 2006 (helemaal eens). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door meer dan (ruim) de helft van de ondervraagde burgers in de provincie Limburg geheel erkend.

Ongeveer de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht en het leggen van goede contacten met de burgers en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie Limburg meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten en dit voor iedere categorie op significante wijze.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

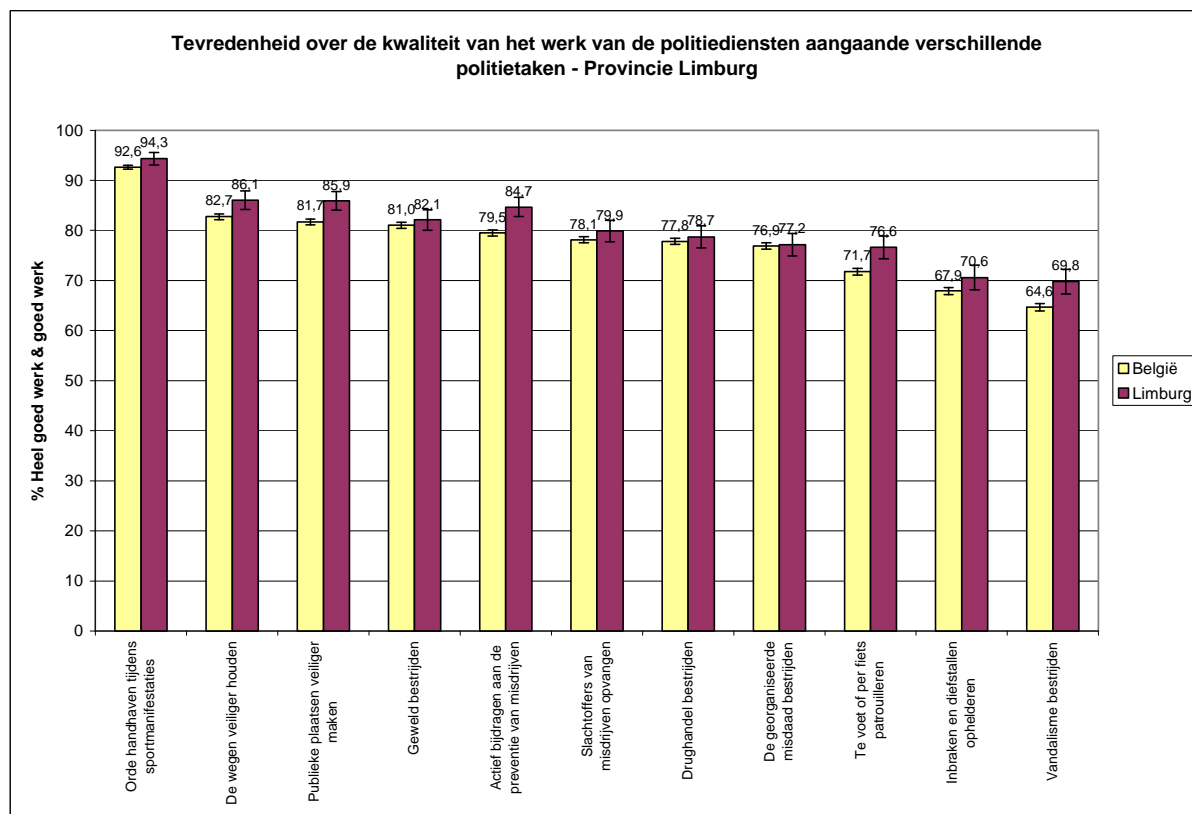

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2006 in de provincie Limburg (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de burgers in de provincie Limburg gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat. Ongeveer **94%** van de mensen is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties. Dit is ook op federaal niveau de meeste gewaardeerde politietaken.

Omstreeks **85%** vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, de publieke plaatsen veiliger maken en actief bijdragen aan de preventie van misdrijven.

Om en bij de **80%** van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake geweld bestrijden, het opvangen van slachtoffers, het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drughandel en het patrouilleren te voet of per fiets.

Het minst (ongeveer **70%**) vinden de mensen dat de politie (heel) goed werk levert betreffende het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme.

Vergeleken met het federale niveau worden de verschillende politietaken in de provincie Limburg doorgaans meer gewaardeerd. Voor het merendeel van de taken is het verschil significant.

7.6. De wijkagent

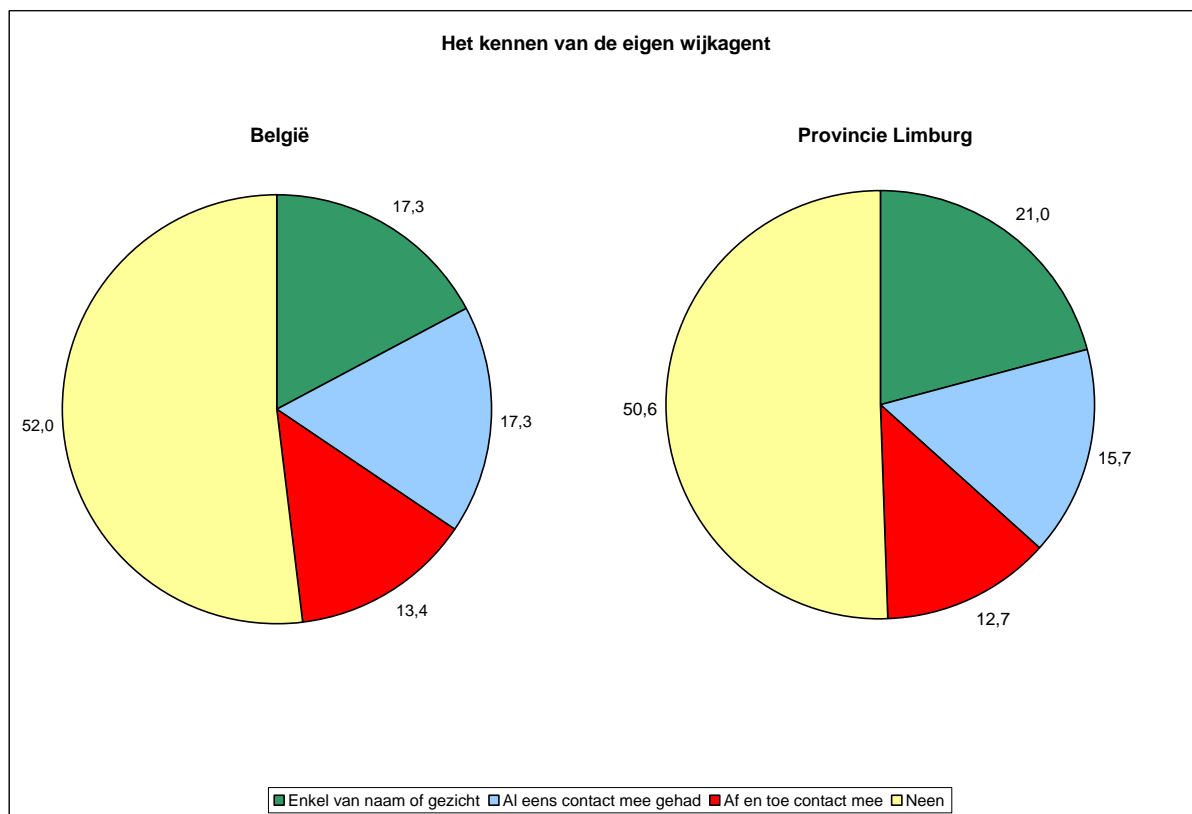
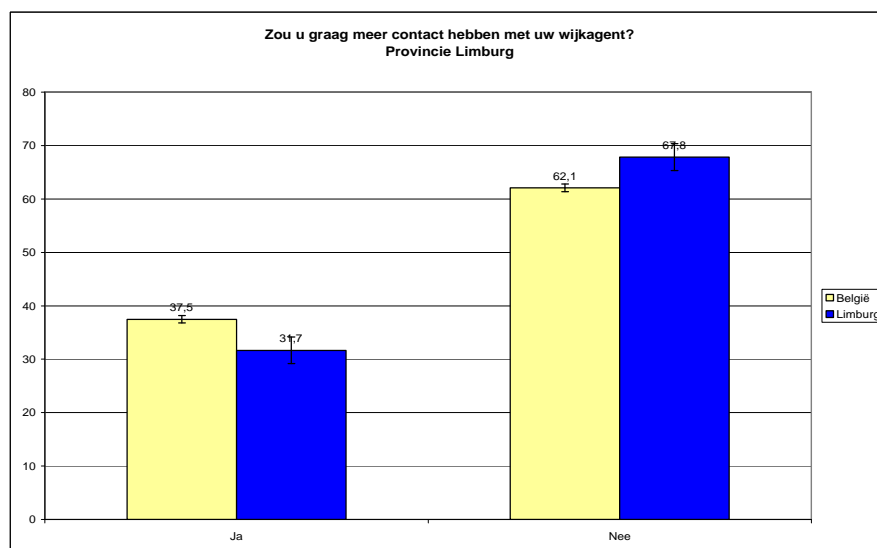

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2006, in België en in de provincie Limburg (Tabel: VG pol E.1).

Meer dan de helft van de Belgische populatie verklaart de wijkagent niet te kennen (52%). In de provincie Limburg is dit aantal ongeveer 51%. Niettemin zou 32% van de Limburgse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 37% op niveau van het land.

Van de respondenten in de provincie Limburg die reeds contact hebben gehad met hun wijkagent, kent 21% hem/haar van zien of naam, 16% heeft reeds contact gehad met hun wijkagent en slechts 13% heeft af en toe eens contact met zijn/haar wijkagent.

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel:VG pol. E.2.)